THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVII No. 4 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department DECEMBER, 1934

THIRTY-THREE PROPHECIES FULFILLED IN ONE DAY.

PART ONE

(Arranged by Rev. Charles G. Bauer, B. D., Pastor, St. Paul's Lutheran Church, Camden, N. J. Mr. Bauer loves the Jews, as every real follower of the Lord Jesus Christ does, and out of his love he has prepared this remarkable array of verses from our own Old Testament Scriptures, with the New Testament record of their fulfillment.)

1. Prophecy. The Prophecy of the Betrayel of the Lord Jesus Christ by Judas, 1000 B. C. "Yea, Mine own familiar friend, in whom I trusted, which did eat of My bread, hath lifted up his heel against Me." Psalm 41:9.

Fulfillment. "And Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests, to betray him unto them." Mark 14:10.

2. Prophecy. It was predicted that the Lord Jesus Christ would be forsaken by His Disciples, 500 years before. "Awake, Oh sword, against my Shepherd (Jesus), and against the Man that is My Fellow, saith the Lord of Hosts: smite the Shepherd, and the sheep shall be scattered." Zech. 13:7.

Fulfillment. "And they all forsook him, and fled." Mark 14:50.

3. Prophecy. The Price Paid for His Betrayal was foretold. "And I said unto them, if ye think good, give me my price; if not, forbear. So they weighed for my price thirty pieces of silver." Zech. 11:12.

Fulfillment. "What will ye give me, and I will deliver him unto you? And they covenanted with him for thirty pieces of silver." Matthew 26:15.

4. Prophecy. What would be done with the money? How would Judas use the betrayal money? "And the Lord said, Cast it unto the potter: a goodly price that I was priced at of them. And I took the thirty pieces of silver, and cast them to the potter in the House of the Lord." Zech. 11:13.

Fulfillment. "Then Judas, which had betrayed him, when he saw that he was condemned, repented himself and brought again the thirty pieces of silver to the chief priests and elders, Saying, I have sinned in that I have betrayed the innocent blood, And they said, What is that to us? see thou to that. And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself. And the chief priests took the silver pieces, and said, it is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood. And they took counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in." Matthew 27:3-7.

5. Prophecy. The prophecy of His Scourging. "I gave My back to the smiters and My cheeks to them that plucked off the hair; I hid not My face from shame and spitting." Isaiah 50:6.

Fulfillment. "Then released he Barrabas unto them; and when he had scourged Jesus, he delivered him to be crucified." "And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head." Matthew 27:26, 30.

6. Prophecy. Prophecy of Shame, Reproach and Dishonor. "Thou hast known My reproach, and My shame, and My dishonor." Psalm 69:19.

Fulfillment. "And they stripped him, and put on him a scarlet robe." Matthew 27:28.

7. Prophecy. Prophecy of False Witnesses against Christ at His Trial. "False witnesses did rise up; they laid to My charge things that I knew not." Psalm 35:11.

Fulfillment. "Many bare false witness against Him, but their witness agreed not together." Mark 14:56.

8. Prophecy. A Prophecy of the Smitten Shepherd. "Smite the Shepherd, and the sheep shall be scattered." Zech. 13:7.

Fulfillment. "Then did they spit in his face and buffeted him; and others smote him with the palms of their hands. Matthew 26:67.

9. Prophecy. A Prophecy of the Parting of His Garment. "They part My garments among them, and cast lots upon My vesture." Psalm 22:18.

Fulfillment. "They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be; that the scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did." John 19:24.

10. Prophecy. It was Foretold that the Lord Jesus Christ would not open His mouth at the Trial. "He was oppressed and He was afflicted, yet He opened not His mouth: He is brought as a Lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so He openeth not His mouth." Isaiah 53:7.

Fulfillment "Then said Pilate unto him, Hearest thou not how many things they witness against thee? And he answered him to never a word; insomuch that the governor marvelled greatly." Matthew 27:13, 14.

11. Prophecy. The Prophecy of our Saviour's Crucifixion. "But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all. Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief: when thou shalt make his soul an offering for sin, he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand." Isaiah 53:5, 6, 10.

Fulfillment. "And when they were come to the place, which is called Calvary, there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand and the other on the left." Luke 23:33. "Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led him away." John 19:16.

12. Prophecy. It was seen in Prophecy that He would fall beneath the Cross. "My knees are weak through fasting." Psalm 109:24.

Fulfillment. "And he bearing his cross went forth into a place called the place of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha." John 19:17. This tells us that Jesus came forth, carrying His Cross. "And as they came out, they found a man of Cyrene, Simon by name: him they compelled to bear his cross." Matthew 27:32.

13. Prophecy. The Prophecy of His Thirst. "I am weary of My crying; My throat is dried." Psalm 69:3.

Fulfillment. "After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, I thirst." John 19:28.

14. Prophecy. What would they give Him to Drink? "In My thirst they gave Me vinegar to drink." Psalm 69:21.

Fulfillment. "They gave him vinegar to drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink." Matthew 27:34. "Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a spunge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth." John 19:29

15. Prophecy. They Stare at Jesus on the Cross. The minutest details are Prophesied. "They look and stare upon Me." Psalm 22:17.

Fulfillment. "And sitting down, they watched Him there." Matthew 27:36.

16. Prophecy. The Pierced Hands and Feet. "They pierced My hands and My feet." Psalm 22:16.

Fulfillment. "And when they were come to the place, which is called Calvary there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left." Luke 23:33.

This is the first instalment of the list; the second half will appear in the next issue.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

"I HAD A PREJUDICE"

The remarkable story of how the famous Jacob Jacobson lost his prejudice against the Lord Jesus Christ, as told by himself.

Jacob Jacobson was born at Goldingen, in the province of Courland, Russia. He tells his own story thus:

"My parents early taught me to value the precepts, rites, and ordinances of Judaism, which they most rigidly observed. They therefore early placed me under the care of a Talmudical tutor, to be instructed in the Jewish faith, which consisted in the religious observances established by the authority of the Rabbis, and the promised reward to those who adhere to them.

"As I grew older, and began to reflect upon the nature and principles of Judaism as practised in the synagogue, my understanding showed me that such artificial worship could not be in accordance with the will of God, that something or other was deficient in the system, there being nothing solid to influence the heart and give vitality to the worshipper. I could not help experiencing at times something like a vagueness in my mind with regard to my religious perceptions.

"By the providence of God I was led to leave home; and, although it was contrary to the wishes of my parents, I set out on my journey, and in due course arrived in England, in the City of London. After my sojourn there for some time, I was incidentally brought into contact, for the first time in my life, with one of those messengers who are sent out by the British Society for the Propagation of the Gospel among the Jews, whose work is to disseminate the Word of Life. It was by him that the Gospel was, in the first instance, proclaimed in my ears. Through some impression was made on my mind in consequence of his preaching, I nevertheless resisted it, on account of the deep-rooted prejudice I had imbibed against the Christian religion and I refused his kind invitation to go to his house.

"God, who guides the destiny of men in a most marvellous way did, by His gracious design, cause me again to meet the same missionary, who once more entreated me to accept Jesus as the Messiah, and to search into the truth of the Christian religion. As on the former occasion I again resisted with increased strength, and again declined his kind invitation. Still, the impression which was left on my mind on this second occasion, led me to reflect upon the question at issue between Jews and Christians, and whether this Jesus, whom our forefathers had rejected, was the same who should redeem Israel. Thus I was for some time perplexed and undecided, and in my perplexity I at length resolved that I would go to the missionary's house, not with any disire to be converted, but simply for further information.

"I thus became directed to read the Word of God, in order to verify the predictions which refer to the Messiah, and their fulfillment in the Person of Jesus Christ. I then began to read the New Testament, and to compare this with the Old, and, in course of time, the doing so terminated in my conviction that Jesus is indeed the Messiah, who gave Himself a sacrifice for sin, and was cut off, but not for Himself. After some inward struggle of mind, my agitated feelings may be better conceived than described, and in spite of all hindrances that presented themselves, I was enabled, by the grace of God and the enlightening influence of the Holy Spirit to decide for Christ, and He became my Lord and Saviour. I avowed myself by public baptism a believer in the Lord Jesus Christ.

"After some years of Christian life, I was called to the service of God, in making known the same Saviour and the same Gospel I had received, to our benighted Jewish brethren; and, by the grace of God, I have been engaged in so doing for fifteen years. The Lord has graciously blessed my humble efforts, and unto Him I ascribe the glory."

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

("Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14)

Now when Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem. Saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him. When Herod the king had heard these things, he was troubled, and all Jerusalem with him. And when he had gathered all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them where Christ should be born. And they said unto him, In Bethlehem of Judea: for thus it is written by the prophet.

And thou Bethlehem, in the land of Juda, art not the least among the princes of Juda: for out of thee shall come a Governor, that shall rule my people Israel. Then Herod, when he had privily called the wise men, inquired of them diligently what time the star appeared. And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently for the young child; and when ye have found him, bring me word again, that I may come and worship him also. When they had heard the king, they departed; and, lo, the star, which they saw in the east, went before them, till it came and stood over where the young child was. When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy.

And when they were come into the house, they saw the young child with Mary his mother, and fell down, and worshipped him: and when they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh. And being warned of God in a dream that they should not return to Herod, they departed into their own country another way. And when they were departed, behold, the angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying, Arise, and take the young child and his mother and flee into Egypt, and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek the young child to destroy him. When he arose, he took the young child and his mother by night, and departed into Egypt: And was there until the death of Herod: that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my son.

Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise men, was exceeding wroth, and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to the time which, he had diligently inquired of the wise men. Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, In Rama was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not.

But when Herod was dead, behold, an angel of the Lord appeareth in a dream to Joseph in Egypt, Saying, Arise, and take the young child and his mother, and go into the land of Israel: for they are dead which sought the young child's life. And he arose, and took the young child and his mother, and came into the land of Israel. But when he heard that Archelaus did reign in Judea in the room of his father Herod, he was afraid to go thither: notwithstanding, being warned of God in a dream, he turned aside into the parts of Galilee: And he came and dwelt in a city called Nazareth: that it might be fulfilled which was spoken by the prophets, He shall be called a Nazarene. Matthew 2.

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street

REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street

MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue

REV. JOHN SOLOMON, Missionary

CHICAGO, ILL.

153 Institute Place

MR. SOLOMON KARCH, Colporter

צוזאמען גענומען, און ציינט אהין צו זיין נבואה אין מיכה ה׳ : „ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל״. און אבשוין ער איז אין בית לחם געבוירען געווארען, דאך איז דאס נישט זיין ארי־גינאל, זיין אנהויב, ווייל „ומצאתיו מקדם מימי עולם״, זיין ארויסקומען איז געווען פון עוויג אן.

(עס איז פאראן א מדרש וואס זאגט אז גאט ב״ה האט געהאט א געשפרעך מיט׳ן משיח נאך איידער ער האט די וועלט בעשאפען, זאגענדיג אז די מענשען וועלען זיין זינדיג און זענען קוים ווערטה באשאפען צו ווערען. האט דער משיח געענטפערט אז ער נעמט אויף זיך די זינד פון אלע וואס וועלען גלויבען אין איהם. און אזוי איז די מענשהייט באשאפען געווארען).

דאן גיבט מען א פרעג איינעם פון די לעצטע נביאים, חגי הנביא, וואס ער דענקט וועגען דעם גרויסען יו״ט קריסטמעס? ער ענטפערט אז צו איהם איז עס א „גילה רנה דיצה חדוה״ ביז אין דער סאמע נשמה, ווייל דאס האט ער דאך געמיינט מיט זיין נבואה „ובאו חמדת כל הגוים״. (חגי ב׳). און זייט ער איז געקומען איז ער דאך טאקע דאס גליסטיגקייט פון אלע פעלקער. ציווי־שען אלע פעלקער זענען פאראן יחידי סגולה וואס זאגען אזוי ווי דער גרויסער מחקר שאול פון תרשיש, דער תלמיד פון ר׳ גמליאל הזקן. האט אמאל געזאגט : „פאר מיר צו לעבען און צו שטערבען איז נור ישוע המשיח. (פיליפיענס ו׳).

און הערט אקארשט וואס זכריה הנביא ענט־פערט אויף דער פראגע וואס דער יו״ט קריסט־מעס מיינט פאר איהם — ער שרייט אויס „גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך . . . . ״ (זכריה ט׳).

און ווען מיר פרעגען אט דיזעלבע פראגע דעם לעצטען נביא, מלאכי, ציינט ער אהין מיט גרוים באגייסטערונג צו דעם טאג פון דעם היילינען משיח׳ס געבורט, אז דאס איז עס טאקע וואס ער האט געמיינט ווען ער האט געזאגט : ״וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה . . .״ ווער זאל זיך דען נישט פרייען מיט זיין געבורט ווען ער איז די זון פון גערעכטיגקייט. אזוי ווי די וועלט קאן נישט לעבען אהן דאס ליכטיגקייט פון דער זון, אזוי קאן קיינער נישט גערעכט זיין ביי גאט אהנע ישוע המשיח וואס איז געקומען אויף דער וועלט מיט איבער 1900 יאהר צוריק צו ליידען און צו שטערבען פאר אונזערע זינד כדי אונז פאר גאט ב״ה גערעכט צו מאכען.

אזוי ווענדענדיג זיך פון איין נביא צום צווייטען, פון איין פאטריארך צום אנדערען, הערט מען פון אלע מיט גרוים ענטציקונג און מיט גרוים שמחה מיט א יום־טוב׳דיגע שטימונג און מיט פייערדיגע ווערטער רעדענדיג וועגען דעם גרויסען יו״ט קריסמעס אלס אן אנדענקונג אויף דעם געבורט פון ישוע המשיח, און מיר אלע צעהנ־דליגע טויזענדער יחידי סגולה וואס גלויבען יענע אלע נביאים, און דערפאר גלויבען מיר אין ישוע המשיח, מיר רופען אוים מיט יובל און מיט התלהבות׳דיגע שמחה איבער דעם געבורטסטאג. קריסטמעס, „זה היום עשה ד׳ נגילה ונשמחה בו״. און מיר בעטען: ״אנא ד׳ הושיעה נא״, העלף א גאט אז כל ישראל זאלען זיך פרייען מיט ישוע המשיח, וועלכער איז אונזער ישועה און אונזער נחמה, אונזער גאולה און אונזער שמחה.

מיין זוהן, געדענק!

עס איז געווען אמאל א רייכער מאן וועלכער האט געטראגען פורפור קליידער (וואס קעניגע פלע־גען טראגען) און פון פיינסטע לייווענט און האט געגעסען טייערע מאכלים יעדען טאג. און א געוויסער ארעמאן איז דארט געווען מיט׳ן נאמען לאזארוס וועלכער איז געלעגען נעבען דעם רייכענס טיהר, איז געווען פול מיט וואונדען, און פלעגט זיך ווינשען צו עסען די ברעקלעך פון רייכענס טיש און דארט פלעגען קומען הינט און לעקען זיינע וואונדען. ענדליך איז דער ארעמאן געשטארבען און מלאכים האבען איהם אוועקגעטראגען אין שוים פון אברהם אבינו. דער רייכער מאן איז אויך גע־שטארבען און איז באערדיגט געווארען. דארט אין ״שאול״ (גהינם) אין גרויסען פיין האט ער אויפגע־הויבען זיינע אויגען און האט דערזעהן אברהם פון דער ווייטענס און לאזארוס אין זיין שוים, האט ער אויסגעשריגען: ״פאטער אברהם, האב רחמנות אויף מיר און שיק לאזארוס ער זאל איינטינקען זיין שפיץ פינגער אין וואסער און אבקיהלען מיין צונג ווייל איך ווער פארברענט אין דעם פייער״! אברהם האט איהם געזאגט, ״זוהן געדענק״, דו האסט ביים לעבען באקומען לויטער גוטסקייט און לאזארוס האט באקומען נור שלעכטעס, איצטער ווערט ער גע־טרייסט און דו ביזט אין פיין. א חוץ דעם, איז פאראן א גרויסער אבגרונד צווישען אונז און אייך אז עס מאכט אונמעגליך אריבער צו געהן פון אונז צו אייך אדער פון אייך צו אונז. דאן זאגט ער צו איהם, ווען דאס איז אזוי, בעט איך דיך פאטער, שיק איהם אין מיין פאטערס הויז ווייל איך האב דארט פינף ברידער, זאל ער זיי ווארנען, זאנסט וועלען זיי אויך קומען אין דיעזען טרויריגען ארט פון פיין. אברהם האט איהם געענטפערט, זיי האבען משה און די נביאים זאלען זיי זיך צוהערען צו זיי.

דרויף זאגט ער צו איהם, ניין פאטער אברהם, בלויז ווען איינער פון די געשטארבענע וועט צו זיי גיין נור דאן וועלען זיי תשובה טהון. און ער ענטפערט איהם, אויב זיי הערען נישט משה און די נביאים, וועלען זיי נישט גלויבען אפילו ווען איינער וועט אויפשטיין תחית המתים און צו זיי געהן. (לוקס ט״ז).

די גריכען האבען אמאל געגלויבט אז די פע־היגקייט צו ״געדענקען״ איז דער קוואל פון אונ־גליקליכקייט און אייביגען צער. דערפאר לערענט די גריכישע מיטהאלאגיע, אז עס עקזיסטירט א טייך פון פארגעסענהייט, די וואסער פון לעטהע. צווישען דעם לעבען דא, און דעם לעבען נאכ׳ן טויט. (די ענגלישע שפראך געברויכט דאס ווארט לעטהע אין זעלבען זין און אויסדרוק ווי לעטהישע גאז, דאס הייסט, גאז פון פארגעסענהייט.) מיר מוזען אבער צוגעבען, אז אויב דער כח פון געדענקען וואלט אונז נאכפאלגען פאר אימער, וואלטען פיעלע פון אונז זיכער געווען אין די שרעקליכע יסורים פון גיהנום.

אבער אברהם האט געזאגט צום רייכען מאן דארט אין גיהנום, ״זוהן געדענק״ ! און מיר פיה־לען עס פילייכט מיט שרעק, אז עס וועט קומען די צייט צו געדענקען, ווען די מאס פון אונזערע יאהרען אויף דיזער וועלט וועט זיין פאל און מיר וועלען מוזען באגעגנען דעם גערעכטען ריכטער (גאט) און איהם מוזען אבגעבען דין וחשבון פון אונזער לעבען. דערפאר זאגען מיר : —

„זוהן געדענק״, אז משה רבינו האט צו אונז גערעדט וועגען דעם נביא וואס גאט האט פאר־שפראכען צו שיקען צו אונז, און האט געזאגט : אז ״ווער עס וועט זיך נישט צוהערען צו מיינע ווערטער וואס ער וועט רעדען אין מיין נאמען וועל איך דאס פון איהם פאדערן״. (דברים י״ח.)

״זוהן געדענק״, אז ישעיה הנביא האט אונז געזאגט : ״מיר אלע האבען געבלאנזשעט ווי שאף יעדער האט זיך געקעהרט אין זיין אייגענעם וועג און גאט האט אויף איהם, אויף משיח, ארויפגע־לעגט די זינד פון אונז אלע״. (ישעיה נ״ג, 6).

ישוע המשיח בארופט זיך אויף דיעזע נבואה אז דער נביא האט דאס א י ה ם געמיינט און ער זאגט אונז אז ״גאט האט די וועלט אזוי געליבט אז ער האט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זוהן. אז ווער עס גלויבט אין איהם זאל נישט פארלוי־רען געהן נייערט האבען דאס אייביגע לעבען״. (יוחנן ג׳ 16) זוהן, וואס זאגסטו דאצו? האט ישוע המשיח געזאגט דעם אמת? האסטו זיך גע־נומען די מיהע צו אונטערזוכען דעם ענין?

״זוהן געדענק״, אז דער נביא מיכה האט אונז געזאגט 700 יאהר בעפאר ישוע איז געבוירען געווארען : ״אבער דו בית לחם אפרתה חאטש דו ביזט קליין צווישען די טויזענטער פון יהודה דאך וועט ער פון דיר צו מיר ארויסקומען צו זיין א הערשער אין ישראל וועמעס ארויסקומען איז געווען פון אור־אלטע צייטען, פון דער עביגקייט״. (מיכה ה׳ 2) ישוע המשיח האט פינקטליך ער־פילט אט דיעזע נבואה. האסטו זיך איבערציינט און זיך ארייננעטראכט אין דיעזען ענין? אויב נישט, ווארום נישט? זוהן. טהו דאס איידער עס איז צו שפעט.

״זוהן געדענק״ אז דאס תנ״ך ענטהאלט הונ־דערטע ערשטוינענדע בעווייזען צו דעם פאקט אז ישוע פון נצרת איז דער אמת׳דיגער משיח און גואל פאר אונזער פאלק און אויסער איהם האבען מיר קיין אנדערע האפנונג.

צוליעב מאנגעל אין פלאץ האבען מיר נור אנ־געפיהרט איינינע שטעלען פון תנ״ך, אבער ״מיין זוהן״ — האט אברהם געזאגט צו יענעם אין גיהנום — אויב זיי הערען נישט משה און די נביאים וועלען זיי אויך נישט צוהערען אפילו ווען עס זאל צו זיי רעדען איינער וואס איז אויפגע־שטאנען תחית המתים.

״זוהן״, געה צו ישוע המשיח איידער עס איז צו שפעט און גיב דיך איבער צו זיין השגחה. געה צו איהם מיט דיינע זינד און מיט אלע דיינע צרות און ער וועט אין דיין הארץ אריינגעבען אזא שמחה און אזא שלום וואס דו האסט קיינמאל פריהער נישט געהאט. טאמער פארפעהלסטו דאס צו טהון דאן וועלען די ווערטער: ״זוהן געדענק״ זיין די ווערטער וואס וועלען פאר דיר אנפאנגען די אייביגקייט פון פיין און פון א געפלאגטען גע־וויסען פאר אימער און אייביג.

״זוהן״ אויף וועלכען ארט ווילסטו דארט זיין? נאך איז צייט צו באשליסען —

בית שר שלום

קארנער טרופ עוו. און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

מאנטאג נאכט 8 אוהר..........טעסטימאניאל

פרייטאג נאכט 8 אוהר...פיר מענער און פרויען

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

VOL. XVII No. 4 — רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר — DECEMBER, 1934

די גרעסטע אידישע שמחה

מ'זאגט ביי אידען א ווערטל אז „א אידישע שמחה קאן קיינמאל נישט ערפילט ווערען.. און דאס איז אויך זעהר אמת. עס איז אמאל געווען א גרויסע שמחה ביי אידען ווען ישוע המשיח איז געבוירען געווארען, ווייל אויפ'ן הייליגען משיח האבען זיי דאך שוין אזוי לאנג געווארט... און את האבען זיי איהם דערלעבט צו זעהן. קאן דען זיין נאך א גרעסערע שמחה?

צו יענער צייט האט אין ירושלים געלעבט א גרויסער צדיק ר' שמעון. וועלכער האט אויך געהאפט אויף משיח'ס קומען און ווען די עלטערן האבען געבראכט דאס קינד ישוע אין בית המקדש אריין פאר „פדיון הבן" האט ר' שמעון בנבואה דערזעהן אז דאס קינד וועט זיין דער משיח, האט ער עס באלד גענומען אויף זיינע הענד און געזאגט: „אצינד האר, לאזטו דיין קנעכט געהן אין שלום ווייל מיינע אויגען האבען געזעהן דיין ישועה וואס דו האסט אנגעברייט פאר אלע פעלקער, א ליכט צו דערלייכטען די גוים און א הערליכקייט פאר דיין פאלק ישראל (לוקס ב. 32-29).

אזוי האבען זיך פיעלע צדיקים געפרייהט מיט'ן אנקומען פון ישוע המשיח. נור איז די אידישע שמחה ליידער נישט ערפילט געווארען ווייל שפעטער האבען איהם אנדערע אידען על פי טעות גאר פארווארפען. די יחידי סגולה אבער, האבען איהם תמיד געהארכזאם און עהרפורכטיג געליעבט און געדיענט.

את צו דיעזע גרופע אידען איז דער קריסטמעס טאג, אין וועלכען עס ווערט געפייערט די געבורט פון ישוע המשיח, דער גרעסטער טאג פון שמחה און גדולה.

את למשל געהען מיר אין גייסט צום ערשטען טאטע אברהם און פרעגען איהם, פאטער אברהם. וואס איז דיין מיינונג איבער קריסטמעס, און וואס פאר א זין האט דער טאג פאר דיר? זיין ענטפער איז, אז דער טאג איז צו איהם א טאג פון גרויס שמחה, עס הייסט אין יוחנן ח': „אברהם התעלס לראות את יומי וירא וישמח". דאס הייסט אברהם האט זיך געפרייהט צו זעהן דעם טאג פון ישוע המשיח, און דאס האט אברהם געזעהן ביי דער עקידה ווען ער האט זיין זוהן יצחק געוואלט מקריב זיין, וועלכער איז שיעור געקוילעט געווארען אבער איז דאך לעבען געבליבען, דאמאלס האט איהם גאט געוויזען אז אויך ער, גאט ב"ה גופא, וועט זיין „בן יחיד" מקריב זיין דארט אויפ'ן הר הגלגולת, וואו ער וועט טאקע באמת געקרייציגט ווערען, אבער ער וועט אויפשטעהן אויפ'ן דריטען טאג אזוי ווי עס איז טאקע שפעטער געשעהן מיט ישוע המשיח. את דארט האט אברהם אבינו געזעהן דעם טאג פון ישוע המשיח'ס אויפאפפערונג, פון זיין אויפערשטעהונג און אויך פון זיין צוריקקומען און ווערען דער מלך על כל הארץ. יא, דאס איז א לאנגער טאג, אבער אויך א גרויסער טאג, און דער טאג פון קריסטמאס איז אין זיך כולל אלע יענע טעג פון משיח. דערפאר האט דער טאג זעהר פיעל געמיינט צו אברהם אבינו.

אברהם אבינו דערצעהלט אויך צו די יחידי סגולה אז דער גייסט פון ישוע המשיח פארקלייד אלס מענש האט איהם באזוכט נאך איידער ער. דער משיח, איז געבוירען געווארען, ער איז געווען איינער פון יענע „שלשה אנשים", וועלכען ער האט געגעבען דעם טיטעל „אדני„ מיין גאט, (בראשית י"ח).

דערנאך געהען מיר צו דעם נעכסטען פאטריארך, יעקב אבינו, איהם פרעגענדיג: פאטער יעקב, וואס דענקסטו פון קריסטמעס, דעם טאג אין וועלכען דער געקרייציגטער איז געבוירען געווארען? הערט וואס יעקב אבינו ענטפערט: „דער טאג איז צו מיר הייליג און טייער, ישוע איז צו מיר איינמאל געקומען אין מיין גרויסער צרה ווען איך בין אנטלאפען פון לבן הארמי און איך האב ערווארטעט צו באגעגנען מיין בלוט־שונא, מיין ברודער עשו, ביי דעם נחל יבק, דארט איז ער צו מיר געקומען און איז געווארען מיין „מלאך הגואל". געוויס האב איך מיך דאמאלס געפרייהט ווען ער האט מיר מגלה־סוד געווען בשעת דער מארגען־שטערן איז אויפגעגאנגען, אז ער וועט געבוירען ווערען פון א טאכטער פון בית דוד און א גרויסער שטערן וועט דאמאלס אויפלייכטען אין הימעל, דער „דרך ככב מיעקב" וועט אויפגעהן און עס וועט ווערען ליכטיג אין דער גאנצער וועלט, און איך האב אין דער לעצטער שעה פון מיין לעבען מיט אלע מיינע כחות אויסגעשריען: „לישעתך קויתי ד'".

געוויס פרייהט מיך — זאגט יעקב — אז דער טאג קריסטמעס ווערט געפייערט לשמו ולכבודו.

נאכדעם געהען די יחידי סגולה צו דעם גרויסען ארגאניזאטאר פון אידישען פאלק, משה רבינו, און פרעגען דעם גרויסען פיהרער דיזעלבע פראגע: וואס דענקט איהר, גרויסער רבי, וועגען קריסטמעס? את הערען מיר איהם ענטפערען: „איך דענק זעהר פיעל וועגען דעם, ווייל איך האב אייך שוין דאמאלס אנגעזאגט אז דער „נביא כמשה" וועט קומען און איך האב אייך געבעטען און געווארענט אז „אליו תשמעון" ווען נישט זאגט גאט „אנכי אדרש מעמו", (דברים 18). אין יענעם טאג קריסטמעס, איז דער נביא כמשה, ישוע המשיח, טאקע געקומען און . . . . געוויס פרייה איך מיך!"

דאן געהט מען צו משה'ס נאכפאלגער, צו יהושע בן נון — וואס זאגט איהר גרויסער פיהרער איבער קריסטמעס, דעם געבורטסטאג פון ישוע המשיח? „אה, ענטפערט ער, דאס איז קדש הקדשים. דאס איז דער געבורטסטאג פון דעם „שר צבא ד'" וועלכער איז צו מיר געקומען נעבען יריחו". (יהושע ו').

דאן ווענדען מיר זיך צו דעם גרויסען נביא ישעיה — וואס דענקט איהר „נביא" וועגען קריסטמעס? — וואס איך דענק וועגען דעם — זאגט ער — האב איך שוין לאנג געזאגט, נאך מיט איבער 700 יאהר בעפאר עס איז געשעהן. איך האב אויסגערופען מיט גרויס שמחה און התלהבות: "כי ילד ילד לנו בן נתן לנו". (ישעיה ט'). אודאי דארף זיך יעדעם אידישע הערץ דערמיט פרייען.

אזוי געהענדיג גיבט מען אויך א פרעג דעם גרויסען אידישען מלך דוד — וואס האט איהר, אידישער מאיעסטעט, אונז צו זאגען מכח קריסטמעס? דער גרייזגרייער מאנארך דוד וועט אודאי מיט גרויס ענטהוזיאזם ענטפערען, אז דאס איז ביי איהם די גרעסטע שמחה, ווייל אין יענעם טאג איז דער משיח, וואס איז א בן דוד, געבוירען געווארען און ער וועט אהין וויזען צו דעם וואס ער האט בנבואה געשריבען אין תהלים ב' אז דער משיח זאגט „ד' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתך".

דאן ווענדט מען זיך צו איינעם פון די שפעטערע נביאים, צו מיכה, מיט דער זעלבער פראגע. ער ענטפערט מיט א פייערל אין זיינע אויגען, אז יענער טאג איז ביי איהם ווי 10 שמחת תורה'ס

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1,